

PULSUL

Bisericii Creștine Baptiste Biruința

An XIII, nr. 582 din 22 ianuarie 2012

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Dumnezeu, înțelepciunea mea...**

pag. 4 **Iubirea divină**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

LIBER LA PROTESTE

Sunteți de acord cu protestele? Ați face bine să fiți, cu atât mai mult cu cât facem parte din mișcarea protestantă, cunoscută și datorită spiritului de combativitate și insurgență mai ales pe piața ideilor.

Doar că atunci când vrem să începem cu protestele ar trebui să ne concentrăm asupra aspectelor morale și spirituale. Iar când vom găsi motive pertinente și justificate pentru a huidui o persoană, ar fi cazul să începem cu noi înșine.

Departate de a sta pasivi și cuminți în pătrățica noastră Dumnezeu așteaptă să vadă declanșându-se în noi spiritul de protest. Privind cu atenție în noi, pe lângă noi și în jurul nostru, vom vedea suficiente motive care să ne determine să manifestăm cu vehemență.

Astfel că ar fi necesar să ne declarăm cu desăvârșire nemulțumiți de minciună, de duplicitate, de făgărnice, de lăcomie, de lene, de corupție, de avaricie, de promiscuitate, de dezmă-

[Continuare pag. 2](#)

țul moral, de îmbuibare, de viclenie, de lășitate, de perversitate, de idolatrie, de indiferență, de materialism și de orice alt lucru care nu aduce onoare lui Dumnezeu.

Se așteaptă de la noi să fim protestatari împotriva răcelii care domnește în multe biserici, împotriva dezbinărilor și spiritului de partidă, împotriva absenteismului și lipsei de pietate și sfințenie.

În jurul nostru sunt atât de mulți oameni care înțeleg că este responsabilitatea lor să își exprime poziția față de problemele sociale și economice.

Dar oare în responsabilitatea cui este să se revolte împotriva lucrurilor care nu sunt în acord cu voia lui Dumnezeu?

Când a ajuns la Atena și a văzut cetatea plină de idoli, duhul lui Pavel s-a aprins peste măsură de aceea s-a simțit responsabil să vorbească fără rezerve împotriva păcatului, idolatriei și a unui fel de viață care nu îi aducea cinste lui Dumnezeu.

„Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se întârâta duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli.“ (Faptele apostolilor 17:16)

Când a intrat în Templul din Ierusalim și a văzut că oamenii au transformat casa lui Dumnezeu în peșteră de tâlhari, Isus Cristos a pus mâna pe bici și nu doar că a protestat ci chiar a instaurat ordinea

“Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere? Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El”.

Așadar, la numai o zi după ce au mâncat și s-au săturat din pâinea și peștii pe care le-a înmulțit Domnul și după ce, cu mâinile lor au adunat și au umplut 12 coșuri cu firimiturile rămase, ucenicii aceștia s-au poticnit în cuvintele Lui.

Mă întreb cum au putut oamenii aceia atunci și cum pot oamenii și în zilele noastre să fie orbiți de minunile pe care le face Dumnezeu în lume și în viețile noas-

tră în locul acela cu dorința ca între acele ziduri să se desfășoare doar ceea ce a intenționat Dumnezeu.

„A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. Și a zis celor ce vindeau porumbei: „Ridicați acestea de aici și nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie.”“ (Ioan 2:15-16)

Dacă nu noi, cine mai rămâne să-și asume protestul și dezaprobarea față de răul moral și față de lipsa de viață spirituală autentică a oamenilor din zilele noastre?

Și dacă protestele trebuie începute cu noi înșine, oare cât de critici vom reuși să fim cu propria persoană?

Cât de dornici vom fi ca Dumnezeu să grăbească în noi orice proces de schimbare și transformare a caracterului nostru în așa fel încât nu doar noi ci El însuși să fie mulțumit de ceea ce vede în noi?

Cine nu protestează nu înaintează, așa că lăsați indiferența, confortul, rutina și formalismul și protestați împotriva tuturor lucrurilor care nu sunt pe placul Domnului. De azi înainte avem liber la proteste și spor la sfințire până când chipul lui Cristos va fi desăvârșit în noi.

tre. Cum pot oamenii trece cu vederea toate lucrările minunate ale lui Dumnezeu și toată zidirea minunată pe care Acesta a făcut-o. Înecați în propriile lor păcate, oamenii pervertesc toată zidirea Lui și ignoră toate minunile Lui.

Atunci, cuvintele Domnului Isus i-au făcut pe oameni să se poticnească, astăzi este la fel. Cuvântul lui Dumnezeu – Biblia – îi face pe mulți să se poticnească.

“Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu mă credeți. Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți? Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu....”

Gheorghe Pop

Dumnezeu, înțelepciunea mea..

“Dacă vei lua aminte la înțelepciune, și dacă-ți vei pleca inima la pricepere, dacă vei cere înțelepciune, și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca argintul, și vei umbla după ea ca după o comoară, ezeu”.

Proverbe 2:2-5

Solomon ne oferă în aceste versete un „traseu” care cu certitudine ne va conduce spre cunoștința dăruită de Dumnezeu. Însă, de multe ori e dificil să distingem înțelepciunea spirituală de cea logică, umană, vorbirea înțeleaptă, inspirată de Duhul Sfânt, de cea venită dintr-o gândire pur omenească. Și astfel ajungem la dileme, derute, nedumeriri, care nu fac altceva decât să ne slăbească credința și să crească în noi sămânța de îndoială.

Aș vreau acum să vă adresez fiecăruia o întrebare personală: De câte ori ați venit la biserică cu inima grea, triști, îndurerăți, cu o suferință care vă copleșea și vă acapara concentrarea? De câte ori ați avut nevoie de câteva cuvinte potrivite care să vă aline, de un frate care să vă vorbească și prin El să găsiți alinarea de la Dumnezeu? Doar dumneavoastră puteți să faceți o analiză concretă a acestor trăiri, dar știu că eu am experimentat toate acestea și au lăsat răni, nu doar pentru că nu am știut să mă rog așa cum ar fi trebuit, ci și pentru că nu am găsit în cei din jurul meu o vorbire caldă cu o destinație sigură, o vorbire sfântă, o vorbire înțeleaptă.

De cele mai multe ori ne salutăm cordial și întrebăm amabil comunul „ce faci?” și de prea puține ori încercăm să ne apropiem de sufletul fratelui/surorii de lângă noi, să patrundem acolo și să ne

aratam dragostea și suportul indiferent de nevoie: bucurie, tristete, eveniment...

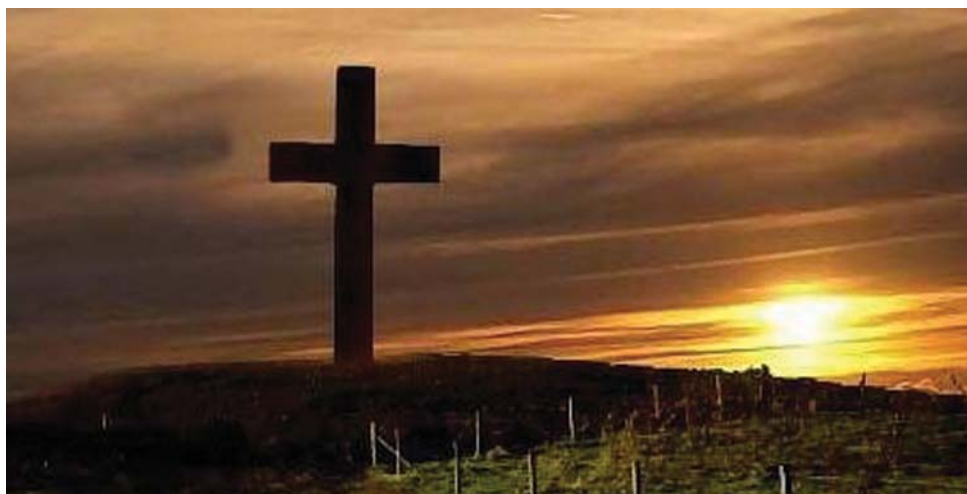
Am sentimentul că ne lasăm limitați de aceste sfere cotidiene în care ne rezumăm la întrebări și răspunsuri legate de activitatea noastră profesională și de o sumedenie de lucruri superficiale. Tocmai de aceea mi-aș dori în ceea ce mă privește, ca atunci când vorbesc cu fiecare dintre voi, să știu să folosesc cuvintele potrivite... să știu să vă iau de mână atunci când aveți mai mare nevoie, să știu să vă zambesc atunci când lacrima tinde să cadă, să știu să alerg să vă îmbrățișez atunci când sunteți pe punctul de a cădea, să știu să ascult și să răspund iar înainte de a face asta... să nu-L mai păstrez pe Dumnezeu pe post de co-pilot, ci să învăț să schimb locurile. Doar El, prin Cuvântul Lui îmi poate inspira vorbirea ajutându-mă să spun cuvintele corecte și înțelepte la momentul oportun și celor care au nevoie de ele.

Poate că de multe ori nu doar în relația cu frații din biserică, ci și cu cei din mediile în care mă învărt, am folosit înțelepciunea lumească pentru a aduce argumente teologice, ori pentru a oferi alinare la nevoie. Și am esuat... Înțelepciunea venită de la Dumnezeu trebuie păstrată ca o comoară în inima noastră, iar atunci când cel rău bate la ușa inimii, noi să-L rugăm pe Dumnezeu să răspundă, iar El va putea să ne dea pricepere în acțiunile și comunicarea noastră.

Atitudinea și modul nostru de a vorbi reprezintă cartea noastră de vizită, iar eu doresc ca pe cartea mea să scrie Numele lui Dumnezeu și adresa Bibliei pentru ca eu să fiu doar un popas la care cei dragi ai mei nemântuiți să se poată opri pentru a viziona minunata mea experiență cu Domnul, în drumul lor spre mântuire.

Tania Denisa Pop

Iubirea divină

*Cum m-a iubit, cum mă iubește
"Fiul lui Dumnezeu care m-a
iubit și S-a dat pe Sine însuși
pentru mine."
(Galateni 2:20)*

Iubirea divină e mai presus de cuvinte, e mai presus de înțelegerea noastră, e ceea ce mă uimește de fiecare dată când citesc în Cuvânt. Este minunat să știu că "pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine" (Isaia 54:10) mai ales știind că aceste cuvinte sunt spuse de Cel ce "este izvorul vieții",

de "Păstorul cel bun ce își dă viața pentru oi".

Știi bine că n-am meritat această dragoste, dar El nu numai că mi-a dăruit-o dar a turnat și în inima mea iubire, pace, bucurie și speranță. "Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu ți se umple fața de rușine." Psalmul 34:5

Da, El m-a ridicat din mocirla păcatului și mi-a pus piciorul pe stâncă, de aceea este tăria mea și temelul cântărilor mele de laudă. El m-a scăpat, El este Dumnezeul meu: pe El îl voi lauda. Amin!

Rodica Pașca

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252

www.biruinta.ro;

e-mail: contact@biruinta.ro

430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Amalia LUPU**

Anunțuri

- Luni** - ora 18 - Ședință de comitet
- Miercuri** - ora 18 - Repetiție de cor
- Joi** - ora 18 - Serviciu de închinare
- Sâmbătă** - ora 17 - Întâlnirea de tineret
- Duminică** - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
- Pregătire pentru botez
- Duminică** - ora 10 și 17 - Servicii de închinare